

Jelikož toto zjištění nebylo odvolacím řízením napadeno, jest zřejmo, že nebylo potřebí dalšího důkazu znaleckého, jak bylo již shora vytčeno. Nepřísluší-li však, jak dolíčeno, žalobkyni vůbec uplatňovaný nárok ze správy, nebylo také třeba zabývatí se otázkou případného zřeknutí se tohoto nároku.

Čís. 6882.

Jest na zasílateli, by vylíčil, jakým způsobem se zachoval, vykonává příkaz, načež soud posoudí, zda byla zachována povinná bedlivost. Přijal-li zasílatel příkaz, pojistiti zboží proti jakékoliv dopravní škodě, byl povinen, postarati se o to, platilo-li pojištění v případě prodlení v odebrání pouze do určité doby, by bylo zboží pojištěno i po uplynutí této doby, pakli bylo i nadále uloženo v celním skladišti, po případě byl povinen uděliti mezizasílateli příkaz v tomto směru.

(Rozh. ze dne 9. března 1927, Rv I 997/26.)

Žalobce zaslal prostřednictvím žalované zasílatelské firmy zásilku do Turn-Severinu s příkazem, by zásilka byla pojištěna proti jakékoliv dopravní škodě. Žalovaná však pojistila zásilku pouze do Bukarešti, čímž se stalo, že zásilka byla pojištěna pouze ještě jen po dobu osmi dnů po uložení ve skladišti, kde po této době shořela. Žalobě odesílatele proti zasílateli o náhradu škody bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Žalovaná firma napadá rozsudek odvolacího soudu jenom pro nesprávné právní posouzení a spatřuje je v tom, že bylo uznáno na její zavinění, dále, že odvolací soud zjistil výši škody podle §u 273 c. ř. s. Dovolatelka není v právu. Podle čl. 380 obch. zák. ručí speditour sice jenom za zanedbání péče řádného obchodníka, musí však zachování této péče sám dokázati. To se může státi jenom tak, že speditour vylíčí, jakým způsobem se zachoval, vykonává příkaz, načež soud posoudí, zda byla zachována povinná bedlivost. Neprokáže-li speditour, že jí dbal, jest povinen náhradou škody. Žalovaná firma přijala od žalující továrny přesný příkaz, by obstarala zaslání zboží z Prahy na určitou adresu do Turn-Severinu a by zásilku pojistila na 5.000 Kč proti jakékoliv dopravní škodě. Zásilka měla býti pojištěna po celou dobu přepravy a na všech místech, kde se za přepravy ocitla, tedy také v čase případného delšího prodlení v železničním neb celním skladišti. Žalované bylo ponecháno na vůli, jak příkaz splní, poněvadž však jej přijala bez jakékoliv výhrady a ani ve sporu netvrdí, že jeho provedení bylo nemožné, ručí za jeho úplné provedení (čl. 387, 361, 367 obch. zák.). Příkaz splněn nebyl. Žalovaná firma zaslala zboží ve sběrném vagonu do Bukarešti na zasílatelskou firmu Internationale s poukazem, by tato je odeslala dále do Turn-Severinu jako zboží kusové, a pojistila

zásilku rovněž jenom do Bukarešti. Podle předložené pojistky platilo pojištění pouze do dodání firmě Internationale, v případě prodlení v odebrání však jenom do osmi dnů od příchodu zboží do Bukarešti, při dodací překážce do 14 dnů od tohoto příchodu. Jelikož zboží shořelo v celním skladišti Bukarešťském, když leželo tam již více než 20 dnů, nebyla pojišťovna povinna nahraditi vzniklou škodu, ručí však za ni žalovaná firma, neboť nepostarala se o to, by zboží bylo pojištěno i za svého uložení v celním skladišti. Nemůže se vymlouvat na podmínky pojišťovny, u níž zboží pojistila, neboť neměla příkazu, by je pojistila právě u této pojišťovny nebo pod podmínkami u ní obvyklými. Tím méně může svalovati vinu na firmu Internationale v Bukarešti jako mezispediteura zvoleného s náležitou bedlivostí. Zvolivši pro zásilku cestu přes Bukarešť, ač podle znalce mohla ji zaslati také po Dunaji neb přes Sedmihrady, a pojistivši ji jenom do Bukarešti, ač podle znalce mohla ji pojistiti až do Turn-Severinu, byla povinna postarati se o to, by pojištění bylo obnoveno hned, jakmile dojde jeho platnost, a uděliti zvolenému mezispediteurovi potřebný příkaz. Žalovaná firma nevykázala, že splnila tuto svou povinnost, ba nelze z jejího přednesu poznati ani, že firmu Internationale uvědomila o příkazu žalobkyně, že zboží má býti pojištěno a o tom, že jest pojištěno prozatím jenom do Bukarešti a kdy pojištění dojde. Poněvadž neprokázala, že sama zachovala v této příčině povinnou bedlivost, nemá významu, zda firma Internationale mohla a měla zboží převzítí dříve a zabrániti tak dlouhému jeho uložení v celním skladišti. Tvrzení, že pojišťovna R. nebyla by vyplatila škodu ani v tom případě, že by zásilka byla bývala pojištěna přímo až do Turn-Severinu, jest holou výmluvou, neboť bylo povinností žalované firmy pojistiti ji tak, by byla zajištěna před škodou i při delším uložení ve skladišti.

Čís. 6883.

Daň z obratu (zákon ze dne 21. prosince 1923, čís. 268 sb. z. a n.).

Byla-li při smlouvě o dílo smluvena jednotná úplata, aniž by co bylo ujednáno o dani z obratu, nelze se domáhati dodatečně zaplacení daně z obratu.

(Rozh. ze dne 9. března 1927, Rv I 1113/26.)

Žalovaná dřevařská společnost koupila lesy, by je vykácela a dříví zpracovala. Za tím účelem najala si žalobce, by na svých pilách řezal na prkna kmeny, porubané zřízení žalované společnosti. Podle úmluvy ze dne 27. dubna 1923 zavázala se žalovaná platiti žalobci za každý m³ kulatiny na prkna zpracované 30 Kč odměny. Tato mzda byla vždy měsíčně splatna a mělo se koncem každého měsíce zjistiti množství v tom měsíci zpracovaného řeziva. Podle této úmluvy zasílal žalobce žalované společnosti účty za srpen 1923 až prosinec 1924, znějící dohromady na 1,266.699 Kč 67 h. Žalovaná zaplatila však pouze část — dílem hotově, dílem súčtováním za odebrané dříví, — strhnuvši si z kaž-